

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ**

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

МАТЕРІАЛИ

II студентської наукової конференції

26 квітня 2018 року

Харків 2018

Послідовний вихід на ринки застосовують компанії аутсайтери з тривалим життєвим циклом товарів. Недоліками стратегії є: довготривалий період імплементації; проінформованість конкурентів про вихід компанії на ринок, як наслідок - створення ними усіх можливих економічних бар'єрів; втрата можливості використати стратегію лідерства. Стратегія одночасного виходу компанії на окремі ринки збуту здійснюються на стадії впровадження та розвитку. Її недоліками виступає потреба у значному обсязі ресурсів необхідних для виходу на зовнішній ринок, а також, присутній ризик, пов'язаний з обмеженістю знань та досвіду ведення бізнесу закордоном. Перевагами є: реалізація продукції за короткий період часу на великій кількості цільових ринків, можливість застосування цінової стратегії скімінгу з метою отримання максимального прибутку; здатність пристосуватись на ринку з постійно зростаючою конкуренцією; відсутність необхідності адаптації стандартизованої продукції до місцевих потреб. Враховуючи унікальність суб'єктів господарювання, процес формування стратегії виходу на зовнішні ринки є дуже складним і тривалим. Серед стратегічних альтернатив необхідно обрати ту, яка б максимально відповідала напрямкам діяльності підприємства, ринковому середовищу, визначеним факторам ризику. Однак, будь-яка стратегія може бути успішною за умови, що компанією буде здійснено ретельне вивчення ринку, оцінка ресурсного та фінансового потенціалу в довгостроковій перспективі, а також рівня доходів та витрат, для її реалізації обраної стратегії.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про приєднання України до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження» від 8 листопада 2017 року № 2187-VIII
2. Посібник з експорту одягу та взуття до ЄС – Електронний ресурс – режим доступу-<http://bit.ly/2kmlXLb>.
3. Стратегії виходу підприємств на зовнішні ринки / Л.Г. Ліпич, А.О. Фатенок-Ткачук. – 2011.
4. 1.Shaw K. Foreign Market Entry Strategies / Kenneth Shaw // China-USA Business Review. – 2015.
5. Ruhl K. The Ownership-Location-Internalization Framework / Kim J. Ruhl // PennState. – 2016.

Васильченко Владислава Владиславівна
ХНПУ імені Г.С. Сковороди
юридичний факультет, 4 курс, 46 група
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри
фінансів і обліку Синиця Т. В.

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ЧИННИКИ РОЗВИТКУ

Економічний підйом буде тільки тоді, коли будуть інвестиції в реальний сектор економіки. Невід'ємним елементом розвитку будь-якого підприємства є забезпечення його інвестиційної привабливості. Інвестиційна привабливість формується за допомогою інвестиційного потенціалу та інвестиційного ризику. Інвестиційний потенціал підприємства - це сукупність об'єктивних соціально-економічних властивостей, що мають високу значимість для потенційних інвесторів і сприяють розвитку інвестиційних процесів на даному підприємстві. Інвестиційний потенціал підприємства формується як складна багаторівнева система, що включає значну кількість складових елементів та є чутливою до чисельних факторів впливу. Поширеним є поділ інвестиційного потенціалу на такі елементи: фінансовий, майновий, кадровий та виробничий потенціали. Відповідно до даного підходу, інвестиційний потенціал є комплексним поняттям, що поєднує в собі сукупність потенціалів підприємства, пов'язаних з раціональним використання його ресурсів. Виокремлення окремих складових формування інвестиційного потенціалу значно ускладнює процес його формування, адже кожен елемент піддається змінам під впливом середовища. При прийнятті інвестиційних рішень необхідно приділяти пильну увагу аналізу кожного з них.

У структурі інвестиційного потенціалу підприємства існує ряд факторів, що дозволяють якісно оцінити цей показник, а саме: інвестиційна привабливість (здатність залучати інвестиції) підприємства в очах потенційних інвесторів; наявність адекватних інвестиційних пропозицій, що відносяться до конкретного інвестиційного проекту; постійне підвищення ринкової вартості підприємства; наявність достатніх ресурсів (людських, інтелектуальних, матеріальних) для планомірного розвитку виробничих потужностей і мережі збуту; наявність обґрунтованого плану розвитку підприємства, технічної модернізації, залучення сучасних технологій у виробничу і управлінську сферу, грамотна кадрова політика керівництва підприємства [1]. Розглянуті фактори та складові формування інвестиційного потенціалу підприємства впливають на нього комплексно та взаємопов'язано.

В науковій літературі розглядають три основні варіанти формування інвестиційного потенціалу підприємств: 1) домінують внутрішні негативні чинники, а зовнішні є сприятливими. Реалізацію інвестиційного потенціалу при цьому можна провести за допомогою оптимізації бізнесу підприємства, причому незалежно від зовнішньої кон'юнктури. Така ситуація характерна для країн зі сприятливим інвестиційним кліматом. При цьому наявні інвестиційні можливості можуть бути реалізовані досить швидко, а інвестиційний потенціал, як правило, в цьому випадку помірний; 2) переважають зовнішні негативні фактори, а внутрішні є сприятливими. Реалізація інвестиційного потенціалу полягає в поліпшенні інвестиційного клімату, хоча інвестиції досить ризиковані. Інвестиційний потенціал при цьому може досягти значного розміру, але тільки якщо несприятливі зовнішні фактори будуть зберігатися протягом тривалого часу. Очевидні переваги мають інвестори, пристосовані до таких умов господарювання та мають режим найбільшого сприяння від державних органів; 3) формування інвестиційного потенціалу підприємств характеризується негативними внутрішніми та несприятливими зовнішніми чинниками. У цьому випадку інвестиційний потенціал може досягти великих показників, але капіталовкладення при цьому вкрай ризиковані [2].

Список використаних джерел:

1. Васильєва Т.А. Інвестиційний ринок України: проблеми та перспективи розвитку / Т.А. Васильєва, С.В. Леонов, О.В. Макарюк // Економічний простір : збірник наукових праць. – № 28/1. – Дніпропетровськ : ПДАБА, 2009. – С. 77–85.
2. Дідух С.М. Динаміка формування, накопичення та реалізації інвестиційного потенціалу / С.М. Дідух // Проблеми системного підходу в економіці. — 2009. — № 3.

Власенко Ярослав В'ячеславович
ХНПУ імені Г.С. Сковороди
економічний факультет, 3 курс, 34 група
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри
фінансів і обліку Синиця Т. В.

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ BLOCKCHAIN-ТЕХНОЛОГІЇ В ЛОГІСТИЦІ

Зміна бізнес-моделей призвела до потреби в такій технології, яка може забезпечувати прозорість і захищеність усіх пов'язаних процесів. Це Blockchain - загальнодоступна і незмінна облікова «інтернет-книга» в якій записано що кому належить, і яка не піддається підробці. Вона може забезпечувати прозорість і захищеність усіх пов'язаних бізнес-процесів. Кожна угода або транзакція буде записуватися і додаватися в ланцюжок розподіленої бази даних як новий фрагмент, якому вручну присвоюється унікальний ІД-код. Даний фрагмент зберігає дані про час, дату, учасників, суму угоди й інформацію про усю мережу і підключених до неї користувачах. Власне сама назва blockchain, походить від того, що всі процеси передачі даних проходять у вигляді ланцюжка блоків, де кожен блок, крім своїх даних, зберігає дані і про попередній блок. Blockchain це справжня проривна технологія за